EUROPA-PARLAMENTET 2009 - 2014

Mødedokument

10.2.2012 B7-0061/2012

FORSLAG TIL BESLUTNING

på baggrund af forespørgsel til mundtlig besvarelse B7-0036/2012

jf. forretningsordenens artikel 115, stk. 5,

om forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af den regionale konvention om pan-Euro-Middelhavsregler for præferenceoprindelse (2012/2519(RSP))

Emilio Menéndez del Valle, Vital Moreira
for Udvalget om International Handel

B7-0061/2012

Europa-Parlamentets beslutning om forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af den regionale konvention om pan-Euro-Middelhavsregler for præferenceoprindelse (2012/2519(RSP))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til sine beslutninger af 27. oktober 2005 om nyt skub i Barcelona-processen[1], og af 25. november 2009 om Euro-Middelhavspartnerskabet inden for økonomi og handel med henblik på den ottende konference mellem Euromedhandelsministrene[2],

– der henviser til Barcelona-erklæringen af 28. november 1995, hvormed der etableredes et partnerskab mellem Den Europæiske Union og landene i det sydlige og østlige Middelhavsområde (SEM-landene), og til det arbejdsprogram, der vedtoges på denne konference,

– der henviser til fælles meddelelse fra Kommissionen til Det Europæiske Råd, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget af 8. marts 2011 om et partnerskab for demokrati og fælles velstand med det sydlige Middelhavsområde (COM(2011)0200),

– der henviser til Euromedkøreplanen for handel for årene indtil 2010 og fremover, som vedtaget på Middelhavsunionens ottende handelsministermøde i 2009,

– der henviser til fælles meddelelse til Det Europæiske Råd, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget af 25. maj 2011 om en ny reaktion på et naboskab i forandring (COM(2011)0303,

– der henviser til associeringsaftalerne for Euro-Middelhavsområdet mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Tunesien[3], Israel[4], Marokko[5], Jordan[6], Egypten[7], Libanon[8] og Algeriet[9] på den anden side samt Euro-Middelhavs-interimsassocieringsaftalen om handel og samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og PLO til fordel for den Palæstinensiske Myndighed[10],

– der henviser til afgørelse nr. 1/95 truffet af Associeringsrådet EF-Tyrkiet den 22. december 1995 om iværksættelse af slutfasen af toldunionen (96/142/EF),

---

[1] EUT C 272 E af 9.1.2006, s. 570.
[2] Vedtagne tekster, P7_TA-PROV(2009)0091.
[3] EFT L 97 af 30.3.1998, s.2.
[4] EUT L 147 af 21.6.2000, s. 3.
[5] EUT L 70 af 18.3.2000, s. 2.
[6] EUT L 129 af 15.5.2002, s. 3.
[7] EUT L 304 af 30.9.2004, s. 39.
[8] EUT L 143 af 30.5.2006, s. 2.
[9] EUT L 265 af 10.10.2005, s. 2.
[10] EUT L 187 af 16.7.1997, s. 3.

– der henviser til bæredygtighedsvurderingen for Euro-Middelhavsfrihandelsområdet udarbejdet af Institute for Development Policy and Management ved Manchester University,

– der henviser til sin betænkning af 21. december 2006 om oprettelse af Euro-Middelhavsfrihandelsområdet (2006/2173(INI)) og de relevante overvejelser deri,

– der henviser til konklusionerne fra de Euro-Middelhavsministerkonferencer og sektorspecifikke ministerkonferencer, der er afholdt, siden Barcelonaprocessen blev indledt, navnlig konklusionerne fra Middelhavsunionens niende konference for handelsministrene, der afholdtes den 11. november 2010,

– der henviser til Domstolens dom af 25. februar 2010, sag C-386/08, *Brita GmbH mod Hauptzollamt Hamburg-Hafen*,

– der henviser til EU's erklæring i forbindelse med det fjerde møde i Associeringsrådet EU-Israel den 17.-18. november 2003,

– der henviser til den tekniske ordning EU-Israel vedrørende protokol 4 til associeringsaftalen mellem EU og Israel og til Kommissionens meddelelse til importørerne med titlen "Indførsel fra Israel til Fællesskabet"[1],

– der henviser til Rådets konklusioner om fredsprocessen i Mellemøsten, der blev vedtaget på den 2985. samling i Rådet (udenrigsanliggender) i Bruxelles den 8. december 2009,

– der henviser til Kommissionens meddelelse om anvendelsesdatoen for protokollerne om oprindelsesregler for diagonal kumulation mellem Den Europæiske Union, Algeriet, Egypten, Færøerne, Island, Israel, Jordan, Libanon, Marokko, Norge, Schweiz (herunder Liechtenstein), Syrien, Tunesien, Tyrkiet og Vestbredden og Gazastriben[2],

– der henviser til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab på den ene side og Danmarks regering og Færøernes landsstyre på den anden side[3],

– der henviser til forretningsordenens artikel 115, stk. 5, og artikel 110, stk. 2,

A. der henviser til, at pan-Euro-Middelhavsområdet for diagonal kumulation af oprindelsesregler bygger på en mangfoldighed af bilaterale protokoller om oprindelsesregler, der er for komplicerede til, at virksomhederne, især de små og mellemstore virksomheder, og landene kan drage fordel heraf;

B. der henviser til, at Lissabon-konferencen i oktober 2007 mellem Euromedhandelsministrene gav grønt lys for udarbejdelsen af en konvention, der samler alle de forskellige protokoller for pan-Euro-Middelhavsområdet i et enkelt, forenklet instrument, hvilket vil lette brugen af pan-Euro-Middelhavsordningen for oprindelseskumulation; der henviser til, at denne konvention godkendtes af Middelhavsunionens niende konference for handelsministrene, der afholdtes den 11. november 2010;

---

[1] EUT C 20 af 25.1.2005, s. 2.
[2] EUT C 156 af 26.5.11, s. 3.
[3] EUT L 53 af 22.2.1997, s. 2.

C. der henviser til, at det geografiske anvendelsesområde for denne konvention er blevet udvidet til også at omfatte deltagerne i stabiliserings- og associeringsprocessen, hvilket reelt mangedobler fordelene ved pan-Euro-Middelhavsordningen for oprindelseskumulation;

D. der henviser til, at selvom denne udvikling er meget positiv, fører den til, at ethvert misbrug og enhver omgåelse af reglerne om oprindelseskumulation også vil indvirke på et større geografisk område;

E. der henviser til, at EU har associeringsaftaler med både Israel og Palæstina, som begge omfatter en frihandelsaftale, der indeholder særskilte og forskellige bestemmelser om præferentiel handelsmæssig behandling;

F. der henviser til, at Rådet i sine konklusioner af 8. december 2009 om fredsprocessen i Mellemøsten gentager, at bosættelser er ulovlige i henhold til folkeretten, er en hindring for fred og truer med at gøre en tostatsløsning umulig;

G. der henviser til, at det er EU's holdning, at varer, som kommer fra steder, der har været under israelsk administration siden 1967, ikke er berettigede til at nyde godt af præferencetoldsatser i henhold til associeringsaftalen mellem EU og Israel;

H. der henviser til, at Israels anvendelse af associeringsaftalen mellem EU og Israel på de besatte områder har resulteret i ukorrekt gennemførelse af EU-lovgivningen, der, som bekræftet af Domstolen i sagen Brita GmbH mod Hauptzollamt Hamburg-Hafen, ikke tillader medlemsstaternes toldmyndigheder at indrømme præferencebehandling under associeringsaftalen mellem EU og Israel på varer med oprindelse i et israelsk besat område;

I. der henviser til, at de europæiske borgere klart har udtrykt deres holdning angående varer fra besatte palæstinensiske områder,

J. der henviser til, at EU er stødt på en række problemer i håndhævelsen af oprindelsesreglerne med hensyn til varer med oprindelse i bosættelser i de besatte områder; der henviser til, at EU i sin erklæring i forbindelse med det fjerde møde i Associeringsrådet EU-Israel i 2003 understregede betydningen af, at det bilaterale spørgsmål om oprindelsesregler løses, inden oprindelsesprotokollen ændres, for at muliggøre anvendelse af oprindelseskumulation i pan-Euro-Middelhavsområdet; der henviser til, at Kommissionen i mangel af en sådan løsning har forsøgt at løse disse problemer ved at aftale en juridisk ikke-bindende bilateral teknisk ordning med Israel, i henhold til hvilken Israel på hvert oprindelsesbevis anfører postnumrene på de steder, hvor de pågældende varer er blevet fremstillet, således at EU's toldmyndigheder straks kan gøre varer produceret i israelske bosættelser genstand for ikke-præferencetoldsatser;

K. der henviser til, at denne tekniske ordning eksisterer mellem EU og Israel på den ene side og mellem EFTA-landene og Israel på den anden side; der henviser til, at den foreslåede konvention ikke på nogen måde udvider denne ordning til det geografiske område, den dækker, eller binder de øvrige parter;

L. der henviser til, at reglerne i den tekniske ordning allerede kræver, at Israel og dets eksportører sondrer mellem produktioner i de territorier, der kom under israelsk

administration i 1967, og produktioner i staten Israels internationalt anerkendte område;

M. der henviser til, at konventionen i sin nuværende form ikke vil give EU eller en kontraherende part yderligere retsmidler i tilfælde, hvor det vurderes, at reglerne om kumulation ikke er blevet behørigt overholdt;

N. der henviser til, at det er toldmyndighederne i de enkelte EU-medlemsstater, der er ansvarlige for at kontrollere gyldigheden af krav om præferenceoprindelse af varer, der importeres i EU; der henviser til, at selv om toldmyndighederne gør deres bedste, kan de umuligt kontrollere og styre hvert enkelt oprindelses- og afsendelsesbevis fra Israel til EU; der henviser til, at denne logistiske udfordring ikke bliver mindre af, at konventionen udvider antallet af partnerlande, der kumulerer bearbejdning eller forarbejdning af materialer, der eksporteres af Israel, når de eksporterer produkter i henhold til deres aftaler med EU;

O. der henviser til, at selv om problemerne med at fastslå den ægte oprindelse af varer, der eksporteres af Israel, bør takles mere effektivt, bør dette spørgsmål ikke bremse den sociale og økonomiske integration i hele regionen;

P. der henviser til, at det arabiske forår har tydeliggjort behovet for retfærdige og rimelige regler, der tillader befolkningerne i de enkelte middelhavslande at høste det fulde udbytte af deres egen økonomiske indsats, og for, at EU klart støtter disse bestræbelser; der henviser til, at EU i kølvandet på det arabiske forår har på ny har givet udtryk for sin vilje til at indgå snævrere handelsforbindelser med de arabiske lande;

Q. der henviser til, at Kommissionen i sin fælles meddelelse af 8. marts 2011 om et partnerskab for demokrati og fælles velstand med det sydlige Middelhavsområde nævner indgåelse af konventionen som et af redskaberne til at sikre en maksimal effekt af handel og investeringer i regionen;

R. der henviser til, at det ikke lykkedes at etablere Euro-Middelhavsfrihandelsområdet i 2010; der henviser til, at en af de vigtigste grunde til denne fiasko var manglen på syd/syd-integration på det sociale, handelsmæssige og økonomiske område blandt de sydlige Middelhavslande,

S. der henviser til, at denne aftale kan få meget betydelig indvirkning, både i de enkelte lande og regionalt;

1. mener, at international handel kan være et redskab for økonomisk vækst, økonomisk diversificering og fattigdomsbekæmpelse, som alle er nødvendige elementer i demokratiseringen af Middelhavsområdet; støtter Kommissionens bestræbelser på at give privilegeret adgang til EU's indre marked for varer, der produceres og kumuleres i Middelhavsområdet;

2. glæder sig over initiativet til at forenkle pan-Euro-Middelhavsordningen for oprindelseskumulation; mener, at den regionale konvention om pan-Euro-Middelhavsregler for præferenceoprindelse udgør et stort skridt i retning af lettelse af samhandelen og den sociale og økonomiske integration i nabolandene mod syd;

3. er bekymret over situationen vedrørende etableringen af Euro-

Middelhavsfrihandelsområdet, som skulle have været på plads inden 2010, men som endnu ikke er blevet til noget; beklager dybt, at de forskellige aktører ikke har gjort nogen egentlige fremskridt med henblik på at skabe de nødvendige betingelser; opfordrer desuden til, at der udvikles et bilateralt og multilateralt økonomisk syd-syd-samarbejde, som ville skabe reelle fordele for borgerne og forbedre det politiske klima i regionen; erkender, at manglen på handel inden for regionen mellem de sydlige middelhavslande har udgjort en væsentlig hindring for projektet; fremhæver, at etableringen af Euro-Middelhavsfrihandelsområdet fortsat bør være et af målene for EU og dets sydlige partnere; betragter denne konvention som et stort fremskridt hen imod etableringen af frihandelsområdet og som et muligt incitament til at stimulere syd/syd-samhandelen;

4. håber, at de nye demokratier, der vil opstå i regionen efter det arabiske forår, vil fremme menneskerettigheder og sociale rettigheder og uddybe den politiske dialog, der burde resultere i skabelsen af et miljø, der i højere grad tilgodeser den interne handel i regionen, eftersom denne mangel på handel delvist forårsagedes af den politik, som tidligere diktatoriske regimer førte; tilskynder disse nye demokratier til at arbejde tæt sammen inden for Agadir-gruppen og til at gøre fuld brug af denne konvention; anmoder Kommissionen om at yde disse nye demokratier faglig bistand for at sætte dem i stand til at gøre fuld brug af de handelsinstrumenter, der står til rådighed for dem, herunder denne konvention;

5. glæder sig over, at konventionen er samlet instrument, der ikke blot skaber de nødvendige juridiske rammer for diagonal kumulation blandt de traditionelle sydlige Middelhavspartnere, men også medtager deltagerne i stabiliserings- og associeringsprocessen og EFTA og dermed etablerer et bredere geografisk anvendelsesområde for kumulation og et større modtagermarked for kumuleret eksport;

6. beklager, at konventionen ikke suppleres af en tvistbilæggelsesmekanisme til behandling af spørgsmål vedrørende kontrol af oprindelsesbeviser; mener, at det blandede udvalg, der nedsættes i henhold til konventionen, ikke vil være et brugbart instrument til afhjælpning af disse spørgsmål; bemærker, at disse spørgsmål derfor vil skulle behandles ved hjælp af bilaterale tvistbilæggelsesmekanismer, hvor disse findes;

7. er af den opfattelse, at konventionen ville have været væsentligt bedre, hvis den havde omfattet en enkelt, effektiv tvistbilæggelsesordning, som ville give mulighed for en hurtig og tilfredsstillende løsning af tvister vedrørende produkters oprindelse og kumulation; opfordrer Kommissionen til at vurdere muligheden for at integrere en sådan mekanisme i konventionen i forbindelse med en fremtidig revision;

8. beklager, at konventionens ordlyd ikke åbner mulighed for fremtidig ændring eller revision; mener, at et så kompliceret og vidtfavnende instrument ville have gavn af en revision, når det bliver aktuelt; anmoder derfor Kommissionen om at overveje at indarbejde en revisionsklausul i konventionen;

9. understreger betydningen af, at indgåelsen af konventionen snarest muligt ledsages af en revision af de oprindelsesregler, der finder anvendelse på konventionens parter, og at denne revision udføres på en sådan måde, at oprindelsesreglerne for landene i det sydlige Middelhavsområde bringes i overensstemmelse med dem, der er foreslået i den nye forordning om den generelle præferenceordning (GSP); mener, at mindre fordelagtige

oprindelsesregler ville underminere konventionens fulde potentiale og sætte nabolandene mod syd i en ufordelagtig position;

10. er alvorligt bekymret over den fortsatte praksis hos visse virksomheder, der under dække af associeringsaftalen EU-Israel eksporterer varer produceret i de besatte områder; tager kraftigt afstand fra denne praksis og mener, at den trodser EU's internationale politikker og udgør et misbrug af de omfattende muligheder for legitim præferentiel adgang til Unionens indre marked; opfordrer derfor Kommissionen til at udarbejde en sort liste over selskaber, som fortsat bruger denne praksis, og til at underrette medlemsstaterne herom;

11. minder om, at Domstolen i sin dom i sagen *Brita GmbH mod Hauptzollamt Hamburg-Hafen* bekræftede, at toldmyndighederne i de importerende medlemsstater skal nægte præferencebehandling under associeringsaftalen EU-Israel for produkter med oprindelse i israelsk besatte områder, som eksporteres til EU, når de israelske myndigheder ikke fremlægger tilstrækkelige oplysninger til at fastslå varernes virkelige oprindelse;

12. er af den opfattelse, at gennemførelsen af konventionen ikke bør forlænge eller skabe en situation, som fremmer eller opmuntrer et sådant misbrug af reglerne; understreger, at konventionen som anført i dens præambel generelt ikke bør føre til en situation, som er mindre gunstig end i de tidligere forbindelser mellem de frihandelspartnere, der anvender diagonal kumulation; anmoder Kommissionen om at samarbejde med Europa-Parlamentet, således at de to institutioner kan sætte deres politiske vilje og vægt bag behovet for at finde en løsning på dette misbrug af det indre markeds bestemmelser; opfordrer Kommissionen til at fremsætte nye forslag til en mere optimal løsning på dette problem;

13. bemærker, at hver enkelt EU- og EFTA-medlemsstat har en teknisk ordning med Israel, som beskæftiger sig med spørgsmålet om territorialitet, og som i begrænset omfang giver nogle løsninger; mener ikke, at disse tekniske ordninger indeholder tilfredsstillende løsninger; påpeger endvidere, at de tekniske ordninger ikke binder de øvrige parter i den regionale konvention; er derfor bekymret for, at den regionale konvention kan give anledning til mange situationer, hvor andre kontraherende parter støder på vanskeligheder, hvis de ønsker at opnå kumulation i henhold til deres aftaler med EU, når de inden for deres eget område bearbejder og forarbejder varer, der er importeret i henhold til deres aftaler med Israel;

14. opfordrer Kommissionen til at revidere og om nødvendigt genforhandle den tekniske ordning med den hensigt at gøre den mere effektiv og enkel; anmoder Kommissionen om at søge en løsning, som også kan finde anvendelse på varer, der indføres fra tredjeparter, der har kumuleret bearbejdning eller forarbejdning inden for deres eget område med hensyn til materialer importeret i henhold til deres aftaler med Israel; anmoder Kommissionen om at fremme indføjelse af bestemmelser, der bidrager til en ensartet anvendelse af territorialitetsprincippet fra alle kontraherende parters side som del af enhver fremtidig revision af den regionale konvention;

15. bemærker, at i henhold til procedurerne under den gældende tekniske ordning mellem EU på den ene side og EFTA og Israel på den anden, sondrer de israelske myndigheder og eksportører allerede mellem produktion, der finder sted i de israelske bosættelser i de besatte områder og produktion i staten Israels internationalt anerkendte område; påpeger,

at disse procedurer ikke sikrer videreformidling af de sondringer, der foretages af de israelske myndigheder og eksportører, således at EU's toldmyndigheder kan anvende de samme sondringer på en korrekt, enkel og effektiv måde; opfordrer Kommissionen til at samarbejde med medlemsstaternes toldmyndigheder om at finde en løsning, der sigter på at gøre denne tekniske ordning til en enkel, effektiv og pålidelig mekanisme;

16. mener, at der bør indgås aftale med Israel om en enkel, effektiv og pålidelig mekanisme, der skal erstatte den eksisterende tekniske ordning, og at de israelske eksportører og toldmyndigheder i medfør af denne mekanisme skal anvende den samme sondring og på klar og relevant vis angive, hvornår de har tildelt oprindelsesstatus til produkter, der er produceret i områder, der blev bragt under Israels administration i 1967;

17. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at sikre, at deres toldmyndigheder effektivt anvender den tekniske ordning og ånden i EU-Domstolens dom på de israelske kumulerede varer, der indføres i EU under den diagonale kumulation i henhold til den regionale konvention; mener, at Kommissionen bør tage føringen i koordineringen af sådanne EU-dækkende bestræbelser, og at den også bør tage skridt til at skabe opmærksomhed blandt toldmyndighederne i de enkelte EU-medlemsstater om, hvordan den tekniske ordning bør anvendes på israelske kumulerede produkter; mener, at EU's toldmyndigheder bør udøve mere effektiv kontrol med aftalens anvendelse for at undgå misbrug af præferenceordningen;

18. anmoder, da der ikke findes en sådan bestemmelse i konventionen, Kommissionen om efter tre år at gennemføre en konsekvensanalyse, som bl.a. evaluerer de fordele, der er opnået siden vedtagelsen af konventionen, samt indvirkningen af den kumulation, som konventionen har indført, på de tidligere nævnte virksomheders praksis;

19. understreger behovet for at øge bevidstheden om de muligheder, der ligger i den af den nye Euro-Middelhavskonvention forenklede kumulationspraksis, især for erhvervslivet i landene i det sydlige Middelhavsområde; støtter Kommissionen i initiativer, der har til formål at skabe en sådan bevidsthed;

20. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og regeringerne og parlamenterne for de lande, der har indgået den regionale konvention om pan-Euro-Middelhavsregler for præferenceoprindelse, samt formændene i Den Parlamentariske Forsamling for Middelhavsunionen.